

Publicerad 2007-10-05 17:32 av tjort

Jag är ateist men ber likväl till Gud

Ingen jävel kan tvätta bort min svarta skrud
Utan att skära bort stora stycken av min hud
Jag är ateist man ber likväl till Gud,
Trots att jag egentligen är Satans sändebud.

Kalla mig bitter, men låt mig protestera
För hur mycket ska egentligen en männ'ska tolerera?
Jag skriver på pränt det ni vill radera
Ty att skriva innebär för mig att existera.

Jag vill se mörkret försvinna med ljusets hastighet
Och ta med sig ångesten ut ur min fastighet.
Jag vill dansa i ljuset i en sorglös evighet
Och aldrig mer försvinna dit ner, ni vet.

Om ångest går i arv ska jag aldrig nånsin föda
För att föda sådan smärta är detsamma som att döda.
Lille bebis Ågren med ögon som glöda
Han skratta' när han såg hur vackert blod kan flöda.

Det är förstås naturligt att man mister sina kära
Men hur mycket ska en ensam individ behöva bära?
Mörkret sänker sig, nu är det riktigt nära
Liemannen kommer. Vad kan det innebära?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tjort med Poeter.se id #8565 innehar upphovsrätten